

ROBIN SHARMA

Ο
ΗΡΩΑΣ της
ΔΙΠΛΑΝΗΣ
ΠΟΡΤΑΣ

Στόχευσε το ιδανικό, κυνήγησε το όνειρο, γράψε ιστορία!

Περιεχόμενα

Ένα Προσωπικό Μήνυμα από τον Ρόμπιν Σάρμα	11
1. Το Μανιφέστο του Καθημερινού Ήρωα μέσα σας	15
2. Η Σταθερή Πίστη στα Ιδανικά σας Μεγιστοποιεί στο Έπακρο τη Δύναμή σας	19
3. Οι Τελευταίες Ώρες του Ηττοπαθούς Εαυτού σας	37
4. Δεν Πειράζει αν Κάτι σας Πειράζει	41
5. Το Παράδοξο του Χρυσοθήρα	44
6. Το Άλμα που από Θύμα θα σας Μετατρέψει σε Ήρωα	47
7. Όταν μου Πήραν τα Προσωπικά μου Ημερολόγια	56
8. Μαθήματα από Εξαιρετικούς Μέντορες	60
9. Η Χαρά τού να σας Περιγελούν	69
10. Το Σημείωμα του Όρσον Γουέλς	71
11. Τίποτα Δεν Είναι Τέλειο	74
12. Το Δόγμα του Καστανά	76
13. Η Αρχή της Επιτακυνόμενης Θετικότητας IPOP	81
14. Πιάψτε να Υποτιμάτε Λεκτικά την Ευφυΐα σας	85
15. Τι μου Έμαθε η Τζ. Κ. Ρόουλινγκ για την Επιμονή	89
16. Προφυλάξτε την Καλή σας Υγεία όπως οι Επαγγελματίες Αθλητές	92
17. Το Βράδυ με τα Τέσσερα Κρουασάν Σοκολάτας	107
18. Η Αντιθετική Φιλοσοφία για τον Επιδέξιο Έλεγχο των Απρόβλεπτων Αλλαγών	111
19. Είστε Υπεραρκετοί	115
20. Η Δήλωση Ενεργοποίησης του Αρχάριου	119
21. Ο Πολύ Καλός Γενειοφόρος Άντρας με το Πολύ Ωραίο Καπέλο του Μπέιζμπολ	123
22. Εκπαίδευση με Εξαιρετικούς Δασκάλους	127
23. Μια Κόκκινη Σημαία είναι μια Κόκκινη Σημαία	131
24. Το Συντομότερο Κεφάλαιο στην Ιστορία της Δημιουργικότητας;	135
25. Η Υπόθεση Παράκαμψης των Κανόνων	136

26. Να Είστε Θαρραλέοι όπως ο Σουίφτι	141
27. Ο Δάσκαλος με τ'Όνομα Τραύμα	143
28. Το Μάντρα του Δημιουργού των Ανθρώπων	150
29. Οι 7 Απειλές για την Κορυφαία Απόδοση	153
30. Αναμενόμενη η Αχαριστία	164
31. Όταν Έμεινα Μόνος στην Κορυφή του Βουνού	166
32. Η Πυραμίδα των Στρατηγικών Κορυφαίας Παραγωγικότητας	172
33. Γίνετε Μέλη της Ταξιαρχίας της Ελπίδας	194
34. 40 Πράγματα που θα Ήθελα να Γνωρίζω στην Ηλικία των 40	196
35. Τεχνική Ενίσχυσης της Αυτοπεποίθησης της Μίστι Κόπλαντ	202
36. Τα 40 Αντίτυπα της Συνήθειας του Ενός Βιβλίου	205
37. Η Σημασία του Ονειδους	209
38. Βασικό Μότο Εξαιρετικής Ευημερίας	211
39. Αγκαλιάστε το Τέρας	212
40. Ο Κανόνας του Επιδόρπου με την Τετραψήφια Τιμή	217
41. Μην Είστε Βραδύποδες	219
42. Το Σύστημα Υιοθέτησης των 13 Ενάρετων Συνηθειών του Βενιαμίν Φραγκλίνου	221
43. Το Παράπονο του Παγονιού	227
44. Η πιο Δαπανηρή Σύγκρουση	228
45. Σκοτώστε τις Αγάπες σας	230
46. Αποφύγετε την Τρίτη Ανταμοιβή	235
47. Η Θεραπεία της Άλλοτε Ανοιχτής Καρδιάς σας θα σας Καταστήσει Σπουδαίο Δάσκαλο	238
48. Τι Έμαθα από τις Προσωπικές Σημειώσεις του Λεονάρντο	251
49. Η Στάση «Δεν θα Κερδίσετε Εάν δεν Προσπαθήσετε»	257
50. Ο Σκληρά Εργαζόμενος που δεν Βελτιώθηκε Ποτέ	260
51. Οι Σκοτεινές Πλευρές των Θετικών Σταδίων στη Ζωή σας	264
52. Ο Τύπος Επιτυχίας των 3 Βημάτων (και η Διατροφική μου Συμπεριφορά που Βασίζεται στο Μπρόκολο)	267
53. Τι Σκέφτομαι Όταν Σκέφτομαι τις Δυσκολίες	273
54. Γιατί Γράφω με Υπόκρουση Σπαραξικάρδια Κάντρι Μουσική	284
55. Ο Ασθενής που Έγραψε ένα Βιβλίο Ανοιγοκλείνοντας τα Μάτια του	286
56. Το Μυστικό των Υπέρμαχων των Δυνατοτήτων	288

57. Το Μεγάλο Ψέμα της Θετικής Σκέψης	296
58. Όταν Πίγαίνα Κάμπινγκ	303
59. Οι 13 Κρυφές Ιδιότητες των Δισεκατομμυριούχων που Έχω Συμβουλευσει	307
60. Οι 8 Μορφές Πλούτου	318
61. Ο Αλγόριθμος μιας Απολύτως Ισορροπημένης Ζωής	328
62. Ο Κώδικας «Μόνο και Μόνο Επειδή» για τους Ήρωες της Καθημερινότητας	339
63. Ο Θάνατος είναι Απλώς μια Αναβάθμιση Δωματίου σε Ξενοδοχείο	343
64. Γιατί ο Αριστοτέλης Κοιμόταν στο Πάτωμα	347
65. Κατακρημνίστε τη Νικηφόρα Φόρμουλά σας όπως ο Μάιλς Ντέβις	352
66. Ο Αντιεύθυνος Καλλιτέχνης με το Μοβ Γυαλιστερό Κοστούμι	355
67. Η Θεωρία της Ζωντανής Φλόγας για μια Τολμηρή Ζωή	360
68. Πώς Λειτουργούν οι Σημαντικές Προσωπικότητες	362
69. Τα Μικρά Πράγματα Είναι τα Σημαντικά	365
70. Γίνετε ένας Δημιουργικός Αθλητής	368
71. Πώς τα Καταφέρνουν οι Εξαιρετικοί Παραγωγοί	370
72. Ξεφύγετε από την Οδύνη του Αστροναύτη μετά την Προσελήνωση	377
73. Μαθήματα Ψυχικής Αντοχής από τον Άνθρωπο που Έχασε το Πρόσωπό του	379
74. Ο Κάρολος Δαρβίνος και το Πλεονέκτημα της Εξαιρετικά Μεγάλης Ευστροφίας	384
75. Το Δωρεάν Μοντέλο Χρημάτων για Προηγμένη Ευημερία	387
76. Αφήστε κάτω το Τηλέφωνο και Μιλήστε με έναν Άνθρωπο	394
77. Το πιο Σύντομο Κεφάλαιο στην Ιστορία της Παραγωγικότητας	396
78. Οι Επιχειρήσεις Είναι ένας Όμορφος Πόλεμος	397
79. Να Είστε Σοβαροί Όταν Είστε Σοβαροί	400
80. Οι 4 Σημαντικές Πρακτικές Επικοινωνίας των Δημιουργών Κινημάτων	403
81. Όταν Έμαθα να Παραδίνομαι	409
82. Ποτέ δεν Ξέρετε Ποιον Έχετε Μπροστά σας	413
83. Ο Δείκτης των Τεράστιων Ανταγωνιστικών Πλεονεκτημάτων της Κορυφαίας Επίδοσης	416
84. Οι Τελευταίες 6 Λέξεις του Στιβ Τζομπς	423

85. Όταν τα Πράγματα Φαντάζονται Δύσκολα, Εμπιστευτείτε τη Δύναμή σας	425
86. Δεν Μπορείτε να Εμπνεύσετε τους Άλλους αν Έχετε Χάσει την Έμπνευσή σας	428
87. Το Ερώτημα των Τελευταίων Έξι Μηνών Ζωής	435
88. Δόξα και Περιουσία για Λίγα Λόγια στην Ταφόπλακά σας;	438
89. Αντισταθείτε στην Πτώση του Τιτάνα	441
90. Η Αναγκαιότητα Μη Δημοφιλών Καλλιτεχνών	448
91. Η Αποδόμηση των Επικριτικών Σχολίων	450
92. Όταν Γνώρισα τον Μοχάμεντ Άλι	456
93. Μην Ανησυχείτε για την Κληρονομιά Σας	460
94. Ένας Ηρώας με το Όνομα Ντέσμοντ Τούτου	463
95. Για Ποια Πράγματα Μετανιώνουν οι Άνθρωποι Λίγο Πριν από την Τελευταία τους Πνοή	466
96. Το Καλό που Κάνετε Κρατάει Μια Ζωή	473
97. Να Χαίρεστε όταν Βλέπετε Ζωντανούς Ανθρώπους	476
98. Στίχοι του Καθημερινού Ηρώα που Δεν Μπορεί να Ηττηθεί	477
99. Οι Πύλες των Προοπτικών και οι Δεύτερες Ευκαιρίες	479
100. Μην Αναβάλλετε την Υλοποίηση των Ονείρων σας	485
101. Η Φιλοσοφία Ανάκτησης της Ανθρώπινης Διάστασής μας	487
Τι Ακολουθεί την Ηρωική σας Περιπέτεια;	489
Τροφοδοτίστε την Άνοδό σας Διαβάζοντας όλα τα Παγκοσμίως Ευπώλτα Βιβλία του Ρόμπιν Σάρμα	491
Παράρτημα 1	
Τα 25 Βιβλία μου που θα Πρέπει να Διαβάσετε Πριν Πεθάνετε	493
Παράρτημα 2	
Οι 25 Αγαπημένες μου Ταινίες	495
Παράρτημα 3	
Τα 25 Αγαπημένα μου Ντοκιμαντέρ	496
Σχετικά με τον Συγγραφέα	499

Ένα Προσωπικό Μήνυμα από τον Ρόμπιν Σάρμα

Το βιβλίο αυτό αναφέρεται στην ευφυΐα, στην αξιοπρέπεια και στον ηρωισμό που διαθέτει κάθε άνθρωπος εν ζωή στον πλανήτη.

Η δημιουργία του αποτέλεσε μια συναρπαστική, τρομακτική, εμπνευσμένη και συνάμα εξοντωτική εμπειρία.

Ο *Ηρωας της Διπλανής Πόρτας* με οδήγησε σε πτυχές της τέχνης, του χαρακτήρα και του καθήκοντός μου να προσφέρω πολύ πέραν όσων γνώριζα προηγουμένως. Όταν ολοκληρώθηκε, ήμουν πραγματικά ένας τελείως διαφορετικός άνθρωπος από ό,τι όταν ξεκίνησα τη συγγραφή του.

Στις επόμενες σελίδες θα ανακαλύψετε μια βαθμονομημένη φιλοσοφία για να αξιοποιήσετε τα καλύτερα ταλέντα σας, μια επαναστατική μεθοδολογία για να παραγάγετε εξαιρετικά έργα και μια σταθερή ροή διορατικότητας για να ζήσετε μια ζωή απaráμιλλης ομορφιάς, μακροχρόνιας χαράς και πνευματικής ελευθερίας.

Σε αυτό το βιβλίο παραθέτω πολύ περισσότερα προσωπικά στοιχεία από ό,τι σε οποιοδήποτε προηγούμενο έργο μου. Η αποκάλυψη αυτής της ευαισθησίας μου συνιστά μια τρομακτική αλλά εντέλει ικανοποιητική διαδικασία. Όταν αντιμετωπίζουμε κατάματα και με ειλικρίνεια τις αποτυχίες μας, μπορούμε να τις μετατρέψουμε σε σοφία, σωστά; Και όταν αποδεχόμαστε τον πόνο μας, μπορούμε να τον μετατρέψουμε σε δύναμη.

Ελπίζω ειλικρινά πως καθώς θα διαβάσετε όλα όσα πέρασα ο ίδιος θα μάθετε ποιους κινδύνους μπορείτε να αποφύγετε, πώς να μετατρέψετε τα προβλήματα σε θριάμβους και να αντιληφθείτε τον θαυμάσιο τρόπο με τον οποίο η ζωή αναδιπλώνεται προς όφελός σας, ακόμα κι όταν όλα δείχνουν το αντίθετο.

Ο *Ηρωας της Διπλανής Πόρτας* παραθέτει όσα θα έγραφα στο τελευταίο μου βιβλίο, αν και ελπίζω και εύχομαι πως θα γράψω πολλά

ακόμα. Ωστόσο, η ανθρώπινη ζωή είναι μια ιδιαίτερα ευαίσθητη βόλτα και κανείς δεν γνωρίζει τι του ξημερώνει αύριο. Έτσι, λοιπόν, μεταφέρω ό,τι καλύτερο έχω να προσφέρω σε αυτό το χειρόγραφο όσον αφορά την ανώτερη παραγωγικότητα, την εξαιρετική απόδοση, τη μακροχρόνια ευτυχία και την απaráμιλλη προσφορά στην κοινωνία.

Ειλικρινά και από βάθους καρδιάς εύχομαι η γνώση που θα λάβετε να φωτίσει τα χαρίσματα που κρύβετε μέσα σας, να πυροδοτήσει τη φλόγα που θα σας βοηθήσει να δημιουργήσετε το μέγιστο έργο σας και να συνειδητοποιήσετε την προσωπική σας μαγεία προκειμένου να ζήσετε τη ζωή που πραγματικά επιθυμείτε, ενώ παράλληλα θα βάλετε ένα λιθαράκι για να γίνει ο κόσμος καλύτερος.

Με αγάπη + σεβασμό,

ΥΓ: Για να αποκτήσετε πρόσβαση σε όλα τα μαθησιακά μοντέλα, τα υποδείγματα εφαρμογής και τα φύλλα εργασίας σχετικά με την τακτική που αναφέρονται στο βιβλίο, καθώς και στα εκπαιδευτικά βίντεο, έτσι ώστε να εμβαθύνετε στην εξέλιξή σας, ανατρέξτε στην ιστοσελίδα TheEverydayHeroManifesto.com.

Ο Ήρωας της Διπλανής Πόρτας

1.

Το Μανιφέστο του Καθημερινού Ήρωα μέσα σας

«Αν δεν έχετε ανακαλύψει κάτι για το οποίο θα πεθαίνατε», είπε ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ ο νεότερος, «δεν αξίζει να ζείτε».

Θα μπορούσα να πεθάνω για την ιδέα ότι είστε σπουδαίοι.

Θα έδινα τη ζωή μου προσπαθώντας να σας πείσω ότι είστε προορισμένοι να δημιουργήσετε θαυμαστά έργα, να βιώσετε μεγαλοπρεπείς καταστάσεις και να μάθετε το μυστικό σύμπαν της υπεροχής στο οποίο κατοικούσαν τα προηγμένα πνεύματα των προγόνων μας.

Ως πολίτες του πλανήτη Γη, καλείστε να αξιοποιήσετε την πρωτόγονη δύναμή σας που σας βοηθά να δημιουργήσετε εξαιρετικά πράγματα, να σημειώσετε εκπληκτική πρόοδο και να εξυψώσετε τη ζωή των αδελφών σας, μαζί με τους οποίους φροντίζετε τον πλανήτη.

Πιστεύω ότι ισχύουν όλα. Ανεξαρτήτως του πού σας έχει τοποθετήσει σήμερα η φύση, το παρελθόν δεν προδιαγράφει απαραίτητα το μέλλον σας. Το αύριο μπορεί πάντα να είναι καλύτερο από το τώρα. Είστε άνθρωποι και αυτό είναι κάτι που οι άνθρωποι είναι σε θέση να κάνουν.

Πράγματι, οι άνθρωποι εμφανίζονται με διαφορετικό χρώμα, διαστάσεις, φύλο, θρησκεία, εθνικότητα και εσωτερικό

κόσμο. Ο Νέλσον Μαντέλα, η Χάριет Τάμπμαν, ο Μαχάτμα Γκάντι, η Φλόρενς Νάιτινγκεϊλ και ο Όσκαρ Σίντλερ είναι ήρωες μέγιστου βαθμού. Ωστόσο, όσοι διάγουν πιο ήρεμη ζωή – εκείνοι που διδάσκουν σε σχολεία ή εργάζονται σε εστιατόρια, γράφουν ποίηση ή ιδρύουν νεοφυείς επιχειρήσεις, είναι ιδιοκτήτες αρτοποιείων ή ασχολούνται με την ανατροφή των παιδιών τους κατ' οίκον, όσοι προστρέχουν αμέσως σε βοήθεια για το καλό των τοπικών κοινοτήτων, οι πυροσβέστες και οι εθελοντές– μπορούν δικαιωματικά να αποκαλούνται ήρωες. Πολλοί από αυτούς τους εξαιρετικούς ανθρώπους εκτελούν σκληρή εργασία, την οποία όμως έχουν αποφασίσει με εντιμότητα να κάνουν καλά. Εργάζονται με χαμόγελο και μεγαλείο ψυχής.

Νιώθω ταπεινός όταν η ζωή μου διασταυρώνεται με αυτούς τους ανθρώπους. Ειλικρινά μαθαίνω από αυτούς, με εμπνέουν με το παράδειγμά τους και η συνάντησή μαζί τους με μεταμορφώνει.

Αυτοί είναι οι καθημερινοί ήρωες. Οι επονομαζόμενοι «κατονικοί άνθρωποι», που συμπεριφέρονται με ενάρετους και αξιοθαύμαστους τρόπους.

Οπότε, καθώς ξεκινάμε μαζί αυτό το ταξίδι και με ειλικρινή σεβασμό προς όλες τις εσωτερικές δυνατότητές σας που επιθυμούν διακαώς να εκφραστούν, οι παρακάτω λέξεις ρέουν ως η δική μου παρότρυνση προς εσάς:

Από σήμερα δηλώστε την αφοσίωσή σας στο να θυμάστε το θαυμαστό πνεύμα, τον γενναίο πολεμιστή και τον ανίκητο δημιουργό που η φυσική σας σοφία σας καλεί να γίνετε.

Οι δοκιμασίες του παρελθόντος έχουν συμβάλει επιδέξια στο να σας επανασχεδιάσουν σε ένα άτομο που είναι πιο δυνατό και διαθέτει μεγαλύτερη επίγνωση των δυνάμεων που

σας κάνουν να ξεχωρίζετε και να είστε περισσότερο ευγνώμονες για τις βασικές ευλογίες μιας όμορφης ζωής – άριστη υγεία, ευτυχισμένη οικογένεια, μια ικανοποιητική εργασία και ελπιδοφόρα καρδιά. Οι εμφανείς αυτές δυσκολίες συνιστούν στην ουσία τα θεμέλια κάθε σημερινής και μελλοντικής σας νίκης.

Οι προηγούμενοι περιορισμοί που σας κρατούσαν δέσμιους και οι «αποτυχίες» που σας έχουν πονέσει αποτελούν απαραίτητα στοιχεία για την αποκάλυψη του μεγαλείου σας. Όλα εκτυλίσσονται προς όφελός σας. Είστε πραγματικά προνομιούχοι.

Είτε το αναγνωρίζετε είτε όχι, είστε πράγματι ένα λιοντάρι και όχι ένα πρόβατο. Ένας ηγέτης, ποτέ το θύμα. Ένα άτομο το οποίο είναι ικανό να σημειώσει εξαιρετικά επιτεύγματα, να βιώσει μοναδικές εμπειρίες, απaráμιλλη ικανοποίηση και αυτοσεβασμό· ένα άτομο το οποίο με τον καιρό δομεί το απόθεμα που δημιουργεί την αγάπη για τον εαυτό, που τίποτα και κανείς δεν μπορεί ποτέ να κατατροπώσει.

Είστε μια ισχυρή δύναμη της φύσης και ένας δυναμικός παραγωγός, όχι μια αδύναμη απώλεια που έχει βρεθεί απροετοίμαστη σε έναν κόσμο υποβαθμιζόμενης μετριότητας, απάνθρωπων παραπόνων, συμμόρφωσης και ψευδούς ανωτερότητας.

Και με ακλόνητη δέσμευση και τακτική προσπάθεια, θα ξελιθθείτε σε ιδεαλιστές, πρωτοπόρους καλλιτέχνες και ικανούς εξαιρετιστές, άτομα που μπορούν πραγματικά να αλλάξουν τον κόσμο με τον δικό σας ειλικρινή και εκπληκτικό τρόπο.

Μην είστε, λοιπόν, κυνικοί, επικριτικοί και πνεύματα αντιλογίας. Γιατί οι σκεπτικιστές δεν είναι παρά υποβαθμισμένοι ονειροπόλοι. Και το μέτριο σίγουρα δεν σας αξίζει.

Σήμερα και για κάθε επόμενη ημέρα της μοναδικά σπουδαίας, εξαιρετικά λαμπερής ζωής που εμπνέει πολλούς, υιοθετήστε μια ατρόμητη στάση με την οποία θα μπορέσετε να διαμορφώσετε με απόλυτη ελευθερία το μέλλον σας, να υλοποιήσετε τις φιλοδοξίες σας και να μεγιστοποιήσετε την προσφορά σας, εκτιμώντας ιδιαίτερα τα όνειρα, τον ενθουσιασμό σας και τους σκοπούς στους οποίους έχετε αφοσιωθεί.

Θωρακίστε την ευθυμία σας, τελειοποιήστε τη γενναιότητά σας και εμπνεύστε όλους όσους είναι αρκετά τυχεροί ώστε να δουν το καλό σας παράδειγμα για το πώς συμπεριφέρεται ένας εξαιρετικός άνθρωπος.

Θα παρακολουθήσουμε την εξέλιξή σας, θα επικροτήσουμε τα χαρίσματά σας, θα εκτιμήσουμε την ανδρεία σας και θα θαυμάσουμε την υστεροφημία σας.

Καθώς θα μείνετε για πάντα στην καρδιά πολλών ανθρώπων.

2.

Η Σταθερή Πίστη στα Ιδανικά σας Μεγιστοποιεί στο Έπακρο τη Δύναμή σας

Όταν κανείς δεν πιστεύει σε εσάς, τότε πρέπει να πιστέψετε εσείς περισσότερο σε εσάς.

Όσοι είστε αφοσιωμένοι στην απόλυτη έκφραση της έμφυτης ιδιοφυΐας σας γνωρίζετε ότι η πίστη στον εαυτό σας, η σταθερή στάση ζωής και η ανώτερη αποστολή σας –σε πείσμα του χλευασμού και της αβεβαιότητας, των επιθέσεων και των αντιξοοτήτων– είναι ο δρόμος που οδηγεί στο επιμύθιο και περαιτέρω στην υστεροφημία. Διότι το εξαιρετικό παράδειγμά σας θα μείνει ζωντανό πολύ μετά το τέλος της ζωής σας.

Το ταξίδι προς την πιο ηρωική ζωή σας θα είναι πολύχρωμο, εμπνευσμένο, πολυδιάστατο, υπέροχο, συναρπαστικό και σίγουρα λαμπρό. Από τη στιγμή που θα αφοσιωθείτε στην έκφραση του μεγαλείου σας, δημιουργώντας ένα τεράστιο μπανάζ όμορφων αποτελεσμάτων, θα οδηγηθείτε αυτόματα στο πιο σοφό και πιο σπουδαίο ταξίδι της ζωής σας. Αυτό σας το εγγυώμαι. Και όταν εισχωρήσετε στο μεγαλείο του πλέον δημιουργικού, δυναμικού και στοργικού εαυτού σας, θα κινητοποιήσετε και τους πάντες γύρω σας να ενεργοποιήσουν τα χαρίσματά τους, κάνοντας πιο φιλικό τον πλανήτη μας.

Αν μου επιτρέπετε, θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας κομμάτια της προσωπικής μου ιστορίας, έτσι ώστε να με γνωρίσετε καλύτερα, καθώς πρόκειται να περάσουμε αρκετό χρόνο μαζί σε αυτές τις σελίδες.

Δεν είμαι κάτι ιδιαίτερο. Δεν είμαι γκουρού, ούτε και η στόφα μου είναι κάτι ξένο προς εσάς.

Διαθέτω ταλέντα, όπως εσείς, καθώς και πολύ ανθρώπινα ελαττώματα, όπως όλοι, και μπορεί να νιώσω τόσο ανασφάλεια, αναξιοσύνη και φόβο, όσο και γενναιότητα, χρησιμότητα και αισιοδοξία.

Μεγάλωσα σε μια εργατική κωμόπολη πέντε χιλιάδων κατοίκων, σε ένα μικρό σπίτι κοντά στη θάλασσα. Είμαι παιδί μεταναστών με πολύ καλή καρδιά και σίγουρα δεν έτρωγα με χρυσά κουτάλια.

Γεμάτος ενθουσιασμό σε ηλικία τεσσάρων ετών.

Παίζοντας με το χιόνι μπροστά στο σπίτι μου.

Ναι, εγώ είμαι σε ένα θεατρικό του σχολείου. Και στην αυλή του σπιτιού μας έναν πολύ κρύο χειμώνα. Όπως βλέπετε, δεν υπάρχει καμία Ferrari παρκαρισμένη μπροστά. Κανένα λαμπερό στολίδι ή περιττή διακόσμηση. Τα πολύ βασικά. Ο καλύτερος τρόπος ζωής.

Στο σχολείο δεν μπορούσα ποτέ να προσαρμοστώ και να ενσωματωθώ σε μεγάλες παρέες. Πάντα μου άρεσε να απομονώνομαι και να κάνω συναρπαστικά όνειρα που ταίριαζαν στην ιδιοσυγκρασία μου. Έκανα αυτό που ήθελα εγώ, αν καταλαβαίνετε το πνεύμα μου.

Ο γυμνασιάρχης είχε πει κάποτε στην πολυαγαπημένη μου μητέρα ότι δεν είχα ιδιαίτερα προσόντα και ότι ήταν μάλλον απίθανο να αποφοιτήσω από το λύκειο. Άλλοι καθηγητές προειδοποιούσαν τους γονείς μου ότι είχα περιορισμένες δυνατότητες. Ορισμένοι προέβλεψαν ότι θα κατέληγα περιπλανώμενος ή άστεγος. Και οι περισσότεροι απλά με χλεύαζαν.

Εκτός από έναν άνθρωπο.

Την Κόρα Γκρίναγουεϊ. Την καθηγήτρια ιστορίας μου στη δευτέρα λυκείου.

Εκείνη πίστεψε σ' εμένα κι αυτό με βοήθησε να πιστέψω κι εγώ στον εαυτό μου.

Η κ. Γκρίναγουεϊ μου έμαθε ότι *κάθε* άνθρωπος γεννιέται με κάποιο χάρισμα. Μου εξήγησε ότι ο καθένας από εμάς μπορεί να είναι εξαιρετικός σε κάτι και ότι γεννιόμαστε με ιδιαίτερες δυνάμεις, αξιοθαύμαστες ικανότητες και σπουδαίες αρετές. Μου είπε ότι αν το κρατούσα αυτό κατά νου, δούλευα πραγματικά σκληρά και πίστευα στον εαυτό μου και τον σεβόμουν, θα μπορούσα να καταφέρω εξαιρετικά και ευλογημένα πράγματα στη ζωή μου.

Αυτή η καλοπροαίρετη καθηγήτρια διέκρινε το καλύτερο σε εμένα, με ενθάρρυνε και μου έδειξε μια μορφή αξιοπρέπειας η οποία είναι άκρως απαραίτητη σε μια κοινωνία που πολύ συχνά ευτελίζει τις ικανότητές μας και υποβαθμίζει το μεγαλείο μας. Ενίοτε, το μόνο που χρειάζεται για να θέσουμε τη ζωή μας σε καινούρια βάση και να τη στρέψουμε σε εντελώς διαφορετική

κατεύθυνση είναι μια κουβέντα με κάποιο εξαιρετικό άτομο, δεν συμφωνείτε;

Πριν από λίγα χρόνια, αναζήτησα την Κόρα Γκρίναγουεϊ στο διαδίκτυο. Αυτό που ανακάλυψα με συγκίνησε βαθιά.

Σε νεαρή ηλικία, όταν μαινόταν ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος, είχε υπάρξει μέλος της ολλανδικής Αντίστασης, δρώντας στα μετόπισθεν του εχθρικού μετώπου και σώζοντας παιδιά που ήταν αντιμέτωπα με την εξόντωση στα στρατόπεδα συγκέντρωσης των ναζί. Ρίσκαρε τη ζωή της και τίμησε τα πιστεύω της για να σώσει μικρά παιδιά. Όπως έσωσε κι εμένα.

Η κ. Γκρίναγουεϊ πέθανε την ίδια χρονιά που έμαθα για το παρελθόν της. Ευγνωμονώ τον κύριο στο Άμστερνταμ που τη φρόντισε τόσο γενναιόδωρα ως το τέλος και ο οποίος με ενημέρωσε για τον προηγούμενο βίο του ανθρώπου που σήμαινε τόσα πολλά για μένα και ήταν ο μέντοράς μου.

Η Κόρα Γκρίναγουεϊ ήταν αυτό που αποκαλώ ένας «καθημερινός ήρωας». Ήρεμη και ταπεινή, δυναμική και ευάλωτη, ηθική και με μεγάλη επιρροή, σοφή και στοργική, βελτίωνε τον πολιτισμό μας – με μία καλή πράξη τη φορά.

Με ενέπνευσε ώστε να ξεπεράσω τις περιορισμένες προσδοκίες που πολλοί είχαν εναποθέσει στη ζωή μου και να τελειώσω το λύκειο. Κι έπειτα να αποφοιτήσω από το πανεπιστήμιο, με ειδίκευση στη Βιολογία και δευτερεύον αντικείμενο σπουδών την Αγγλική Φιλολογία. Στη συνέχεια, κατάφερα να εξασφαλίσω μια θέση στη Νομική Σχολή και να ολοκληρώσω μεταπτυχιακές σπουδές Νομικής με πλήρη υποτροφία.

Η Κόρα Γκρίναγουεϊ σε ηλικία εκατόν ενός ετών.

Μην εμπιστεύεστε τους επικριτές σας. Μην δίνετε σημασία σε αυτούς που σας μειώνουν. Αγνοήστε όσους σας αποθαρρύνουν. *Αυτοί δεν γνωρίζουν το μεγαλείο που κρύβετε μέσα σας.*

Με τον καιρό, έγινα ένας επιτυχημένος δικηγόρος. Καλά αμειβόμενος αλλά κενός, δυναμικός αλλά δημιουργικά ανικανοποίητος, πειθαρχημένος αλλά και χωρίς να έχω επαφή με το ποιος πραγματικά ήμουν. Ξυπνούσα κάθε πρωί, κοίταζα τον εαυτό μου στον καθρέφτη και αντιπαθούσα τον άντρα που έβλεπα απέναντί μου. Δεν ήμουν αισιόδοξος. Και δεν είχα στενή επαφή με τον φυσικό ηρωισμό που έμαθα έκτοτε ότι αποτελεί ένα από τα βασικά πλεονεκτήματα της ανθρώπινης υπόστασης.

Η επιτυχία χωρίς αυτοσεβασμό είναι μια κενή νίκη, σωστά;

Οπότε, αποφάσισα να αναγεννηθώ. Να ανακαλύψω μια πιο ρεαλιστική, πιο ευτυχισμένη και καλύτερη εκδοχή του εαυτού μου, ξεκινώντας μια εκστρατεία ευρείας προσωπικής εξέλιξης, σημαντικής συναισθηματικής ίασης και βαθιάς πνευματικής πρόοδου.

Σίγουρα διαθέτετε κι εσείς τη δύναμη να κάνετε τεκτονικές αλλαγές. Η εξέλιξη, η ανάδειξη, ακόμα και η απόλυτη μεταμόρφωση αποτελούν μέρος του εργοστασιακά εγκατεστημένου

υλικού συστήματος που σας κάνει αυτό που είστε. Και όσο πιο πολύ ασκείτε αυτή την έμφυτη δύναμη μέσα σας, τόσο πιο δυνατοί θα γίνετε.

Η αναδόμηση μιας πιο δημιουργικής, παραγωγικής, ευρηματικής και ακατανίκητης εκδοχής του εαυτού σας, που θα είναι γεμάτη περισσότερη χαρά και γαλήνη, δεν είναι ένα άπιαστο χάρισμα μόνο για τους Θεούς Μεγαλειώδους Ευφυΐας και τους Αγγέλους Πρωτόγονωρης Αριστείας.

Όχι. Η ιδιοφυΐα σχετίζεται λιγότερο με τα γονίδια και πολύ περισσότερο με τις συνήθειές σας. Το να καταφέρετε να γίνετε ο άνθρωπος που πάντα ονειρευόσασταν είναι ένα επίκτητο αποτέλεσμα που επιτυγχάνεται μετά από εξάσκηση και μπορεί να το πετύχει όποιος επιθυμεί να ανοιχτεί, να δουλέψει και να εφαρμόσει τις πρακτικές που κάνουν πραγματικότητα τη μαγεία.

Εκείνη την περίοδο της ζωής μου άρχισα να ξαναχτίζω, να επανασυνδέω και να αναδημιουργώ το άτομο που ήμουν στον άνθρωπο που άντλησε τη δύναμή του από ένα εσωτερικό σύστημα πλοήγησης και όχι από εξωτερικά θέληγτρα, όπως η κοινωνική θέση, τα υλικά αγαθά και το κύρος. Στον άνθρωπο που δεν θα μπορούσε να συγκρατηθεί και να μη μιλήσει με ειλικρίνεια (ακόμα και με το ενδεχόμενο να γίνει αντιπαθής), που έμενε σταθερός στα ιδανικά του και ένιωθε πως η εργασία του δεν ήταν δουλειά αλλά μάλλον ο προορισμός της ζωής του, που δεν είχε ανάγκη να αγοράζει αντικείμενα για να βιώσει την πλούσια απόλαυση και αξιοποιούσε τις ημέρες του για να κάνει τις ζωές των άλλων πιο ευτυχισμένες.

Είναι πολύ πιο εύκολο να σπαταλήσει κανείς μια ολόκληρη ζωή σκαρφαλώνοντας βουνά, για να ανακαλύψει εντέλει ότι ανέβαινε σε λάθος μονοπάτια.

...Με το να είναι απασχολημένος που είναι απασχολημένος.

...Με το να είναι εξαρτημένος και να παρασύρεται από αντι-περισπασμούς που δίνουν την ψευδαίσθηση της προόδου, μολονότι ουσιαστικά απομυζούν τις πιο πολύτιμες ώρες των πιο πολύτιμων ημερών μας.

...Με την υπνωτιστική γοητεία της ολοκλήρωσης μέσα από αντικείμενα και δραστηριότητες που πουλά η κουλτούρα μας ως αυθεντικά μέτρα επιτυχίας, όταν αυτό που επιφέρουν ουσιαστικά είναι την πνευματική ικανοποίηση που προσφέρει μια γρήγορη βόλτα στο πλησιέστερο εμπορικό κέντρο.

Η αφοσίωσή μου στην αναμόρφωσή μου, με το να ζω με μεγαλύτερη προσήλωση λίγο μετά τα τριάντα, μου θυμίζει τα λόγια του ποιητή Τσαρλς Μπουκόφσκι:

«Όλοι πρόκειται να πεθάνουμε, όλοι, μα τι τσίρκο! Αυτό από μόνο του θα έπρεπε να μας κάνει να αγαπάμε ο ένας τον άλλο, αλλά δεν ισχύει. Είμαστε τρομοκρατημένοι και ισοπεδωμένοι από ασήμαντα πράγματα και μας κατατρώνει το τίποτα».

Επί τρία ατελείωτα χρόνια σπκωνόμουν νωρίς το πρωί, όσο ακόμη η οικογένειά μου κοιμόταν, και πειραματιζόμουν με πρακτικές που θα περιόριζαν τις αδυναμίες μου, θα εξάγνιζαν τις δυνάμεις μου και θα ευθυγραμμίζονταν πιο ολοκληρωμένα με το προσωπικό μου πεπρωμένο.

Διάβαζα βιβλία για τον βίο σπουδαιών αντρών και γυναικών της ιστορίας –ιδιοφυείς καλλιτέχνες, ατρόμητους πολεμιστές, εξαιρετικούς επιστήμονες, δεινούς επιχειρηματίες και άοκνους ανθρωπιστές–, μαθαίνοντας για τα βασικά πιστεύω τους, τα κυρίαρχα συναισθήματά τους, την καθημερινότητά τους και τα αυστηρά τελετουργικά που χαρακτήριζαν τις λαμπερές ζωές

τους. Στις παρακάτω σελίδες θα μοιραστώ μαζί σας όλα όσα έμαθα γι' αυτούς.

Παρακολούθησα σεμινάρια προσωπικής εξέλιξης και επένδουσα σε μαθήματα αυτοβελτίωσης.

Έμαθα να διαλογίζομαι και να οραματίζομαι, να κρατώ ημερολόγιο και να μελετώ, να κάνω νηστεία και να προσεύχομαι.

Αποτάθηκα σε συμβούλους κορυφαίας απόδοσης, συνεργάστηκα με βελονιστές, υπνοθεραπευτές, συναισθηματικούς θεραπευτές και πνευματικούς συμβούλους, έκανα κρύα ντους, ίδρωσα σε καυτές σάουνες και επένδουσα σε εβδομαδιαία θεραπεία μασάζ.

Ανατρέχοντας τώρα, όντας μεγαλύτερος πλέον σε ηλικία, σε αυτές τις πρακτικές, συνειδητοποιώ ότι ήταν πολλές. Θα πρέπει να πω ότι ενίοτε η διαδικασία μου προκαλούσε σύγχυση, ήταν άβολη και τρομακτική. Ωστόσο, ήταν συνάμα συναρπαστική, ικανοποιητική και πολλές φορές απίστευτα όμορφη. Η θεμελιώδης προσωπική αλλαγή συχνά είναι επώδυνη, διότι είναι ιδιαίτερα μεταμορφωτική. Και δεν μπορούμε να γίνουμε όλα όσα είμαστε προορισμένοι να γίνουμε χωρίς να αφήσουμε πίσω μας αυτό που ήμασταν κάποτε. Οι πιο αδύναμοι θα πρέπει να βιώσουν ένα είδος θανάτου προτού οι πιο δυνατοί βιώσουν την αναγέννηση. Αν η βελτίωση δεν είναι αισθητά διαφορετική, τότε δεν είναι πραγματική βελτίωση, σωστά;

Με το σταθερό πρωινό μου πρόγραμμα όσο ο κόσμος γύρω μου ακόμη κοιμόταν, ο τρόπος που έβλεπα τον εαυτό μου, η συμπεριφορά μου και το λειτουργικό σύστημα της ζωής μου αναδομούσαν πλήρως. Περνώντας χρόνο με την κορυφαία ομάδα των δασκάλων μου, πολλοί από τους φόβους μου εξαφανίστηκαν και πάρα πολλές από τις καθημερινές μου ανησυχίες και τις συμπεριφορές υπονόμευσής μου απομακρύνθηκαν.

Μεγάλο μέρος της ανάγκης μου να ευχαριστώ τους άλλους, να είμαι αρεστός και να ακολουθώ τη μάζα –ενώ στην πραγματικότητα πρόδιδα τον εαυτό μου– απλώς εξαφανίστηκε.

Απέκτησα μεγαλύτερη πίστη στις πιο ενδόμυχες αξίες μου και έγινα πιο υγιής, πιο δημιουργικός, πιο πρόσχαρος και πιο ήρεμος. Και αφιέρωνα λιγότερο χρόνο ακολουθώντας τη λογική και πολύ πιο στενά συνδεδεμένος με την καρδιά. Αυτό μου χάρισε την έμπνευση προς την ανέλιξη, την επιτάχυνση της παραγωγικότητάς μου και την αυτοπεποίθησή μου να εξελιχθώ. Άρχισα να μαθαίνω για τη μαγεία που ενυπάρχει σε κάθε άνθρωπο που ενδιαφέρεται σοβαρά να γίνει φίλος της.

Προς το τέλος αυτών των τριών χρόνων ατέρμονης ίασης και συνεχούς εξέλιξης, ήξερα πως ήμουν έτοιμος να ξεκινήσω μια καινούρια φάση της περιπέτειας προς το προσωπικό μεγαλείο και την ηγεσία, την οποία ακόμη ανακαλύπτω. Αισθάνθηκα ενστικτωδώς την ανάγκη να γράψω ένα βιβλίο για την εμπειρία μου και τα μαθήματα που διδάχτηκα, με σκοπό να βοηθήσω και άλλους να ανελιχθούν όπως εγώ.

Το ονόμασα *Ο Μοναχός που Πούλησε τη Ferrari του*.

Ορισμένοι κρυφογέλασαν ακούγοντας τον τίτλο και θεώρησαν πως κανείς δεν θα διάβαζε ένα βιβλίο αυτοβοήθειας το οποίο είχε γράψει ένας δικηγόρος. Άλλοι ψέλλισαν ότι η ζωή ενός συγγραφέα ήταν σκληρή, οπότε θα έπρεπε να παραιτηθώ πριν καν ξεκινήσω. Αρνήθηκα να λάβω μέρος στον περιορισμό τους και με μεγάλο ενθουσιασμό έγραψα ένα αφήγημα για έναν δρόμο μακριά από μια μισή ζωή και κοντά σε μια ζωή μεγαλειώδη, γενναία και με πολλές προοπτικές. Η διαδικασία συγγραφής του βιβλίου ήταν μαγευτική.

Δεν είχα ιδιαίτερες γνώσεις για τον χώρο των εκδόσεων, ούτε και προερχόμουν από επιχειρηματική οικογένεια (η

μητέρα μου ήταν καθηγήτρια και ο πατέρας μου οικογενειακός γιατρός). Ωστόσο, γνώριζα όντως ότι η αυτοεκπαίδευση είναι η λεωφόρος που μας βοηθά να μετατρέψουμε τις ζωηρές φαντασιώσεις μας σε απτή πραγματικότητα. Θα μπορούσα να μάθω ό,τι δεν ήξερα. Θα μπορούσα να κατακτήσω τις δεξιότητες που δεν διέθετα. Και θα μπορούσα επίσης να αντιγράψω τα αποτελέσματα που πέτυχαν άλλοι, με προσήλωση, σκληρή προσπάθεια, εξαιρετικές πληροφορίες και καλούς καθηγητές. Έτσι, γράφτηκα σε ένα μονοήμερο μάθημα στον οργανισμό The Learning Annex.

Εκεί έμαθα για τη δομή των χειρογράφων, το έργο των επιμελητών, των εκδοτών και των τυπογράφων, των διανεμητών και των βιβλιοπωλών. Η διαδρομή ήταν εξαιρετική και μου έδωσε την ώθηση να πραγματοποιήσω το όνειρό μου. Αφού ολοκληρώθηκε το μάθημα, επέστρεψα στο σπίτι ένα κρύο χειμωνιάτικο βράδυ που χιόνιζε, νιώθοντας απίστευτα αισιόδοξος, στοχοπροσπλωμένος και αποφασισμένος να κυκλοφορήσω το βιβλίο μου.

Αποφάσισα να προβώ σε αυτοέκδοση. Η υπέροχη μητέρα μου επιμελήθηκε το χειρόγραφο, μελετώντας κάθε σειρά με ιδιαίτερη προσοχή. Λίγοι καλοί φίλοι ήταν οι πρώτοι αναγνώστες μου. Το τύπωσα σε ένα μικρό φωτοτυπικό κέντρο που λειτουργούσε όλο το 24ωρο. Θυμάμαι ακόμη τον πατέρα μου να με πηγαίνει εκεί με το αυτοκίνητό του στις τέσσερις τα ξημερώματα ώστε να προλάβω να το τυπώσω προτού πάω στο δικηγορικό γραφείο στις οχτώ. Του είμαι ευγνώμων για την άνευ όρων στήριξη και βοήθειά του τις στιγμές που τον είχα μεγαλύτερη ανάγκη.

Λόγω της απειρίας μου, δεν είχα συνειδητοποιήσει ότι με τη μετατροπή των χειρογράφων σελίδων σε βιβλίο θα

συρρικνωνόταν το μέγεθος των γραμμάτων. Ως εκ τούτου, η πρώτη έκδοση ήταν μάλλον δυσανάγνωστη. Σε κάθε περίπτωση, έκανα ό,τι καλύτερο μπορούσα και άρχισα να προωθώ το μήνυμα του *Μοναχού που Πούλησε τη Ferrari του* σε διάφορους συλλόγους της κοινότητάς μου. Το πρώτο μου σεμινάριο (το οποίο τύχανε να έχει διοργανωθεί από τον οργανισμό The Learning Annex) είχε είκοσι τρεις συμμετέχοντες. Είκοσι ένας από αυτούς ήταν συγγενείς μου, χωρίς πλάκα.

Το απόφθεγμα του Λάο Τσε ότι «ένα ταξίδι χιλίων χιλιομέτρων αρχίζει με ένα βήμα» είναι απολύτως ορθό. Η συγγραφική μου πορεία ξεκίνησε από το μηδέν. (Αν περιμένετε να είναι τέλειες οι συνθήκες πριν επιχειρήσετε να πραγματοποιήσετε το μεγαλύτερό σας όνειρο, δεν θα το τολήσετε ποτέ.)

Ένας διάσημος συγγραφέας συμφώνησε να με συναντήσει, καθώς ένιωσα πως χρειαζόμουν επιπλέον καθοδήγηση και ήλπιζα να μάθω με ποιο τρόπο θα μπορούσα να προσεγγίσω ένα μεγαλύτερο αναγνωστικό κοινό, ώστε να επηρεάσω θετικά περισσότερους ανθρώπους. Είναι πραγματικά ανεκτίμητη η συνδρομή ενός σοφού συμβούλου τη στιγμή που αποφασίζετε να ζήσετε την πιο ηρωική ζωή σας. Φόρεσα κοστούμι, του χάρισα ένα αντίτυπο του βιβλίου μου και κάθισα σε μια φθαρμένη δερμάτινη πολυθρόνα μπροστά από το τεράστιο κέδρινο γραφείο του. «Ρόμπιν», μου είπε εκείνος απευθύνοντάς μου τον λόγο, «η συγγραφή είναι ένα πολύ δύσκολο έργο. Πολύ λίγοι τα καταφέρνουν», πρόσθεσε. «Έχεις μια καλή δουλειά ως δικηγόρος. Θα ήταν προτιμότερο να τη διατηρήσεις και να μη ρισκάρεις σε κάτι τόσο αβέβαιο».

Τα λόγια του με καταρράκωσαν. Με αποθάρρυναν. Με απογοήτευσαν. Αισθάνθηκα πως η φιλόδοξη επιθυμία μου να φτάσει το βιβλίο μου στα χέρια αναγνωστών που θα μπορούσαν

να ωφεληθούν από αυτό ήταν μια ανόητη και φρούδα ελπίδα. Ίσως είχα υπερεκτιμήσει τις δυνάμεις μου. Δεν είχα ξαναγράψει βιβλίο στο παρελθόν. Ήμουν άγνωστος. Ήταν πολύ δύσκολο να εισχωρήσω σε αυτό τον τόσο σκληρό χώρο. Ίσως ο σπουδαίος συγγραφέας είχε δίκιο: έπρεπε να το παίξω εκ του ασφαλούς και να παραμείνω στη δικηγορία.

Ξαφνικά, μου ήρθε η επιφοίτηση. Η γνώμη του ήταν απλώς η γνώμη του. Γιατί θα έπρεπε να της δώσω μεγαλύτερη σημασία; Δεν με αφορούσε πραγματικά η γνώμη του κυρίου. Κάποιος έμελλε να είναι ο συγγραφέας του επόμενου ευπώλητου βιβλίου. Γιατί να μην είμαι εγώ; Άλλωστε, κάθε επαγγελματίας ξεκινά ως ερασιτέχνης. Θεώρησα ότι δεν θα έπρεπε να αφήσω τη συμβουλή του να καταπνίξει το πάθος μου και να απαρνηθώ τη φιλοδοξία μου. Κάθε ημέρα, όταν καθόμουν στο δικηγορικό μου γραφείο, σκεφτόμουν: «Κάθε ώρα βρίσκομαι μία ώρα μακριά από αυτό που πραγματικά θέλω να κάνω και αυτό που ξέρω ότι είμαι προορισμένος να κάνω».

Μάλλον η πίστη μου υπερνικούσε τους φόβους μου και η πρόκληση ήταν ισχυρότερη των αμφιβολιών μου.

Εύχομαι να εμπιστεύεστε πάντα το ένστικτό σας και όχι την ψύχραιμη και πρακτική λογική του μυαλού σας. Οι προοπτικές, το μεγαλείο και η ευφυΐα σας δεν κατοικοεδρεύουν εκεί. Λένε πως επέμεινα, είχα το θάρρος να αντισταθώ και να αποδεχτώ την πρόκληση. Κι όμως, δεν ήταν καθόλου γενναίο. Για να είμαι ειλικρινής –όπως θέλω πάντα να είμαι και σίγουρα θα είμαι στον κοινό μας χρόνο–, ένιωσα ότι δεν είχα άλλη επιλογή από το να ακολουθήσω το μονοπάτι που μου υποδείκνυε ο ενθουσιασμός μου.

«Οι άνθρωποι που ζουν μια πολύ γεμάτη ζωή δεν φοβούνται να πεθάνουν», έγραφε η Αναΐς Νιν. Ο Νόρμαν Κάζινς

παρατήρησε ότι «η μεγάλη τραγωδία της ζωής δεν είναι ο θάνατος, αλλά αυτό που επιτρέπουμε να πεθάνει μέσα μας όσο ζούμε». Παραθέτω αυτά τα αποφθέγματα για να σας θυμίσω πόσο σύντομη και εύθραυστη είναι η ζωή. Πολλοί αναβάλλουμε τα πράγματα που μας αναζωογονούν περιμένοντας κάποια θεωρητικά ιδανική στιγμή για να τα ζήσουμε. Κι αυτή η στιγμή δεν έρχεται ποτέ. Δεν υπάρχει καλύτερη στιγμή για να γίνετε ο άνθρωπος που ξέρετε ότι μπορείτε να γίνετε και να δημιουργήσετε τη ζωή των πιο πληθωρικών επιθυμιών σας από τώρα. Αύριο ο κόσμος θα μπορούσε να αλλάξει άρδην. Η ιστορία έχει δείξει ότι η αλήθεια αυτή ισχύει όσο καμία άλλη. Μην ζήσετε τις καλύτερες ώρες σας στην αίθουσα αναμονής της ζωής. Σας παρακαλώ.

Είναι σοφότερο να αδράξετε την ευκαιρία και να ρισκάρετε το ενδεχόμενο να κάνετε κάτι που θα αποδειχθεί ανόητο (αλλά θα ξέρετε ότι ζήσατε) από το να χάσετε την ευκαιρία και να καταλήξετε κενοί και απογοητευμένοι την τελευταία ημέρα της ζωής σας.

Έτσι, ζήτησα από έναν έγκριτο επιμελητή να βελτιώσει το *Ο Μοναχός που Πούλησε τη Ferrari του*. Περίμενα με ενθουσιασμό να λάβω την απάντηση του ειδικού, σχεδόν βέβαιος ότι θα μου δήλωνε πως είχα γράψει κάτι πραγματικά εξαιρετικό.

Αντιθέτως, η επιστολή που έλαβα από τον επιμελητή ήταν μια αράδα επικριτικών σχολίων. Ξεκινούσε ως εξής: «Υπάρχουν σοβαρά προβλήματα στο *Ο Μοναχός που Πούλησε τη Ferrari του*, Ρόμπιν. Στ' αλήθεια δεν υπάρχει λόγος να μασάμε τα λόγια μας».

Η άποψή του για τους χαρακτήρες μου;

«Οι χαρακτήρες σου προκύπτουν απλώς στερεοτυπικά. Για παράδειγμα, ο Μαντλ είναι επιτυχημένος, πλούσιος, ευφυής,

χαρισματικός, σκληρός, απίστευτα αστείος κ.λπ., αλλά όσο τον αναλύεις τόσο πιο κλισέ γίνεται...»

Η επιστολή του κατέληγε ως εξής: «Είμαι σίγουρος ότι η απάντησή μου για το έργο σου σε έχει απογοητεύσει, αλλά ελπίζω ότι οι προτάσεις μου θα αποδειχθούν βοηθητικές. Η καλή γραφή απαιτεί πολύ σκληρή δουλειά. Δυστυχώς φαίνεται εύκολη, αλλά δεν είναι». Μόλις διάβασα την επιστολή του επιμελητή, κάθισα στο αυτοκίνητό μου, όπου μετά δυσκολίας μπορούσα να κουνηθώ, με την καρδιά μου να χτυπάει σαν τρελή και τις παλάμες μου να έχουν ιδρώσει, και περίμενα μπροστά στο σπίτι του με τα κόκκινα τούβλα και τους πολύ προσεγγμένους φράχτες. Το χειρόγραφό μου βρισκόταν στη θέση του συνοδηγού πιασμένο με λαστιχάκια. Θυμάμαι ακόμη τη σκηνή με κάθε λεπτομέρεια, όπως και το πώς ένιωσα.

Ένωθα αποκαρδιωμένος και αισθανόμουν ντροπή κι απόρριψη. Μου ράγισε την καρδιά, εκείνη την ηλιόλουστη ημέρα.

Κι όμως, το ένστικτο είναι πράγματι σοφότερο από το μυαλό. Άλλωστε, για όλα τα επιτεύγματα προόδου ευθύνονται κάποιοι ονειροπόλοι στους οποίους οι επονομαζόμενοι «ειδικοί» είχαν δηλώσει ότι η ιδέα τους ήταν ανόητη και το δημιουργικό τους έργο ανούσιο. Σας παρακαλώ, διαφυλάξτε τον σεβασμό προς τον εαυτό σας και προς την πιο ειλικρινή επιδεξιότητά σας, προσπερνώντας τις δηλώσεις που προκαλούν φόβο και δίνουν την αίσθηση του αδύνατου από ανθρώπους που είναι ειδικοί θεωρητικά, αλλά δεν ήταν οι ίδιοι ποτέ υπεύθυνοι για κάποιο δημιούργημα.

Μια φωνή, μια δύναμη ή κάποια σοφή αίσθηση μέσα μου, που προερχόταν από ένα μέρος σαφώς ανώτερο παρά λογικό, με κατεύθυνε: «Μην τον ακούς. Όπως και ο διάσημος συγγραφέας που δεν σε ενθάρρυνε, αυτή η επιστολή είναι απλώς η

άποψη του επιμελητή. Συνέχισε. Η τιμή –και η αγάπη για τον εαυτό σου– εξαρτάται από την αποφασιστικότητα και την πίστη σου στην αποστολή σου».

Έτσι, λοιπόν, συνέχισα. Κι ελπίζω πραγματικά το ίδιο να κάνατε κι εσείς κάθε φορά που κάποιος σας βάζει μια μικρή –ή μεγάλη– τρικλοποδιά, σας χτυπάει, σας γεμίζει μελανιές και σας ματώνει. Οι αποτυχίες είναι απλώς ο τρόπος που έχει η ζωή για να δοκιμάζει πόσο πολύ θέλετε τα όνειρά σας.

Όπως είπε και ο Θιοντορ Ρούσβελτ σε μια ομιλία του με τίτλο «Η Ιθαγένεια σε μια Δημοκρατία», την οποία εκφώνησε στη Σορβόνη του Παρισιού στις 23 Απριλίου 1910:

Δεν είναι σημαντικό ο επικριτής, ούτε ο άνθρωπος που επισημαίνει τα λάθη και τις αστοχίες αυτού που εκτελεί ένα έργο. Τα εύσημα ανήκουν σε εκείνον που βρίσκεται ουσιαστικά μέσα στην αρένα, με πρόσωπο λερωμένο από τη σκόνη, τον ιδρώτα και το αίμα, ο οποίος αγωνίζεται γενναία, σφάλλει, αστοχεί ξανά και ξανά, καθώς δεν υπάρχει καμία προσπάθεια χωρίς σφάλματα και αστοχίες. Αλλά και εκείνος που αγωνίζεται πραγματικά για να εκτελέσει ένα έργο, που έχει επίγνωση του μεγάλου ενθουσιασμού και της μεγάλης αφοσίωσης, ο οποίος αφιερώνεται σε έναν πολύτιμο σκοπό, γνωρίζει τον θρίαμβο των υψηλών επιτευγμάτων, στη βέλτιστη των περιπτώσεων, και αν αποτύχει, στη χείριστη των περιπτώσεων, αποτυγχάνει τουλάχιστον ενώ τολμά, με αποτέλεσμα να μην έχει πια θέση ανάμεσα σε ψυχρούς και δειλούς ανθρώπους που δεν γνωρίζουν ούτε από νίκες ούτε από ήττες.

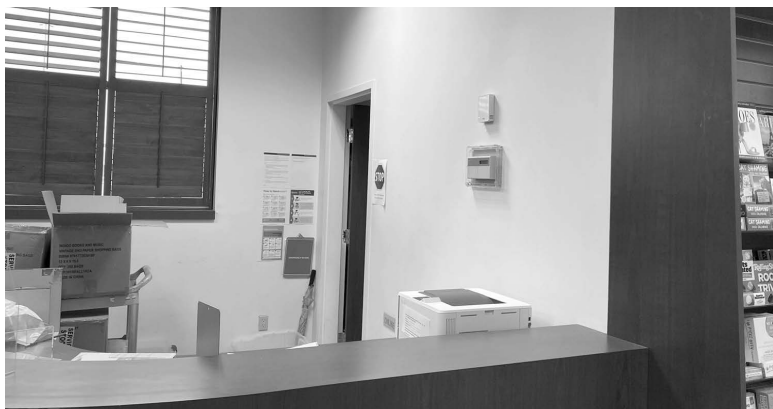
Η ζωή πράγματι ευνοεί τους παθιασμένους. Η μεγάλη τύχη φωτίζει πραγματικά όσους έχουν μαγευτεί από τις θαυμαστές

φιλοδοξίες τους. Και το σύμπαν σαφώς υποστηρίζει εκείνους που αρνούνται να παραδοθούν στις δυνάμεις του φόβου, της απόρριψης και της αυτοαμφισβήτησης.

Λίγους μήνες μετά την έκδοση του βιβλίου, βρέθηκα σε ένα τοπικό βιβλιοπωλείο με τον γιο μου, ο οποίος ήταν τότε μόλις τεσσάρων ετών. Λόγω της αγάπης του για τα σφυριά, τις κολλητικές ταινίες και άλλα ξυλουργικά εργαλεία (φορούσε την καρό μπλούζα εργασίας του, το κίτρινο πλαστικό σκληρό καπέλο του και την ψεύτικη δερμάτινη ζώνη σχεδόν σε κάθε γεύμα στο οικογενειακό τραπέζι), είχαμε πάει στο κατάστημα σιδηρικών που βρισκόταν δίπλα στο βιβλιοπωλείο. Ήταν μια βροχερή βραδιά, με ένα υπέρλαμπρο, ολόγιομο φεγγάρι να προμηνύει έναν καλό οιωνό. Τη θυμάμαι σαν να ήταν χτες.

Όταν στη συνέχεια μπήκαμε στο βιβλιοπωλείο, πήγαμε γραμμή στο τμήμα όπου βρισκόταν η προθήκη με το βιβλίο μου. Είχα δώσει στον ιδιοκτήτη έξι αντίτυπα – με προμήθεια (που σημαίνει ότι αν δεν μπορούσε να τα πουλήσει, θα μπορούσε να τα επιστρέψει). Ένας άλλος συγγραφέας, που εξέδιδε κι αυτός μόνος του τα βιβλία του, μου είχε δώσει μια πολύτιμη συμβουλή: από τη στιγμή που ένα βιβλίο έχει υπογραφεί από τον συγγραφέα του, το κατάστημα λιανικής πώλησης είναι αναγκασμένο να το κρατήσει. Έτσι, είχα ως πρακτική να επισκέπτομαι κάθε σημείο στο οποίο βρισκόταν το *Ο Μοναχός που Πούλησε τη Ferrari του* και να υπογράψω ο ίδιος κάθε αντίτυπο.

Πήρα και τα έξι αντίτυπα από το ράφι και ζήτησα ευγενικά την άδεια να υπογράψω το βιβλίο μου. Ο ταμίας συμφώνησε και, με τον μικρό μου γιο να έχει κουρνιαστεί στον ξύλινο πάγκο μπροστά μου, χρησιμοποίησα το ένα χέρι μου για να τον κρατάω ώστε να μην πέσει και το άλλο για να υπογράψω το παντελώς άγνωστο βιβλίο μου.

Ο πάγκος στο βιβλιοπωλείο.

Καθώς υπέγραφα, πρόσεξα κάποιον που με παρατηρούσε και ο οποίος στεκόταν στην άκρη φορώντας μια πράσινη καμπαρντίνα που ήταν ακόμη βρεγμένη από τη βροχή. Παρακολουθούσε κάθε μου κίνηση.

Λίγα λεπτά αργότερα, ο άντρας με πλησίασε και μου είπε επί λέξει: «*Ο Μοναχός που Πούλησε τη Ferrari του. Πολύ ωραίος τίτλος. Μπορείτε να μου πείτε λίγα λόγια για σας;*»

Του εξήγησα ότι ήμουν δικηγόρος. Ότι ήμουν απογοητευμένος και δυστυχημένος για πολλά χρόνια, διότι ζούσα τη ζωή κάποιου άλλου. Του ανέφερα ότι είχα ανακαλύψει πολύτιμες μεθόδους για να ζω πιο ευτυχημένα, με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση, πιο παραγωγικά και βιώνοντας μια ουσιαστική ζωή. Του είπα ότι ο διακαής πόθος μου ήταν να φτάσει το βιβλίο μου σε όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους. Αλλά και να προσφέρω στην κοινωνία όσο περισσότερα μπορούσα. Πρόσθεσα ότι είχα εκδώσει το βιβλίο μου τυπώνοντάς το σε ένα τυπογραφείο 24ωρης λειτουργίας, καθώς και ότι είχα γελιοποιηθεί, επικριθεί και υποβιβαστεί στην προσπάθειά μου να προωθήσω το έργο μου.